

+ Vrij onverwacht overleed op 12 november 1992 in de St. Jozefskliniek oudleerling dhr Richard Verburch, echtgenoot van mevr. Marie-José Vanparys, gewezen visser-reder, scheepsbevoorrader op rust, oudstrijder Royal Navy Section Belge en Drager van militaire en burgerlijke eretekens.

Geboren te Oostende op 28 februari 1923 als oudste van 8 kinderen in het gezin van Gustave en Victorine Vanhoucke, van ouds nijvere mensen uit het kustvissersbedrijf.

Na lager onderwijs bij de Broeders van Liefde op de parochie St. Petrus en St. Paulus, volgde hij vanaf 12 jaar het vissersonderricht aan de Vrije Visserijschool Paster Pype op dezelfde wijk.

Veer tien jaar geworden, gebrevetteerd leerling stuurman, voer hij achter-eenvolgens als jongen tot matroos, op de O.320 en bij vader op de O.46-LIDIA-GUSTAAF.

Dan kwam de, voor vele, fatale 10 mei 1940. In de tumultueuze dagen vanaf 18 mei week de familie Verburgh, net als zoveel andere, uit naar Engeland, via Dieppe, Newhaven, Poole, naar Dartmouth, en uiteindelijk naar Brixham. Na enige tijd werken in een opruimingsbedrijf te Londen, kon Richard terugkeren naar Brixham om ter visvangst te varen op de O.27, de O.162 en terug op de O.27 tot begin 1943. Richard werd opgeroepen om te dienen bij de Royal Navy Section Belge. Na zes weken basisopleiding en een bijkomende opleiding tot stoker, in HMS Royal Arthur te Skegness, werd hij als enige Belg bemanningslid op het eskortevaartuig HMS CORNELIAN, een omgebouwde moderne stoomtreiler CAPS WARWICK, van 568 ton bruto. Het schip was ingezet als eskorte voor konvoeien in Het Kanaal. In 1944 muteerde Richard naar HMS GODETIA, een korvet van de Flower-klasse onder Belgisch bevel. Er werd hard geoefend voor de invasie op 6 juni 1944 op de Normandische kust, onder de codenaam OVERLORD, waarbij de GODETIA in staat van paraatheid moest vertoeven.

Na verloop van tijd moest het vaartuig naar de Theems om overgedragen te worden aan de Royal Navy. Op 8 september was Richard te Antwerpen waar hij een vertrouwenspositie kreeg als vlootpost-ardonnans. Na de overgave van Duitsland op 8 mei 1945 werd Richard aangeduid om deel te nemen aan een taak om de LORELEI (ex-ARTEVELDE) op te zoeken en naar Oostende te brengen.

Richard werd op 5 februari 1946 gedemobiliseerd en reeds de dag daarop voer hij reeds op de O.93, later op de O.330, de O.311. Hij slaagde in het examen schipper 2e klasse, een paar jaar later gevolgd door het brevet van motorist 500 pk.

In 1950 werd Richard matroos bij vader op de O.46-'T ZAL WEL GAAN, waarop hij later afwisselend schipper of motorist werd. In 1955 voerde hij als eigenaar de O.45 tot zijn vader hem in 1963 terug vroeg om de O.46 te voeren. Machineschade én een harde Noorderwind in 1966 joegen de O.46 naar de kust en in de branding waar ze ter hoogte van de Koninklijke Gaanderijen vast liep. De bemanning moest het vege lijf redden door in de voormast te klimmen.

Op medische gronden moest Richard het varen stoppen en vond hij een betrekking aan de wal, tot hij pensioengerechtigd werd.

Hij was de broer van oudleerling Julien, de vader van oudleerling Gustave en de oom van oudleerlingen Yvan en Johan Fonteyne.

De druk bijgewoonde begrafenisplechtigheid had plaats op dinsdag 17 november 1992 in zijn parochiekerk St. Jan om 10 uur, waarna de crematie en de bijzetting in het colombarium aan de Stuiverstraat volgde.

Wij bidden de familie Verburgh-Vanparijs en verwanten onze blijken van christelijke deelneming te willen aanvaarden.